

IVAN POZZONI

BALADĂ LUI VILLON

Moartea are ochii tăi colorați de vară
dansează cu spânzuratul și poartă capete decapitate,
le spune sinuciderilor poveștile sale de iarnă,
că lacrima unei sinucideri poate stinge iadul.

Moartea adună flori din oasele uzate
din exodul creierelor și din orbitele perforate,
plantează flori de nufăr în stomacul omului înecat,
e o curvă, fragilă, la o petrecere de burlaci.

Moartea se căsătorește cu cadavrul victimei arsului
rămâne singura forță în afara logicii pieței,
îmbrățișează hiper-capitalistul, anarhistul,
indiferentul,
fără să realizeze vreodată că nu este de nici un folos.

Strigăm viață și abolim moartea
mulți au încercat, cu sprijinul artei,
distras de daruri bogate și cotillon,
să desființăm moartea și să cântăm Villon.

MONA FRIDA ZÂMBEȘTE

Am crezut că pornesc într-o viață de luptă,
bombardând lumea cu QWERTY-ul tastaturii mele,
îndreptând greșelile societății moderne târzii,
umbra unei valve scoase din matrița peșterii.

Simulând atacuri ale BCE pentru a sfida Re Cecconi,
suportând defăimările trollilor web precum Girolimoni
și capitulând în fața imposibilității de a reconstrui
după cutremurul
artei metrice italiene, mă trezesc curățând colofonul,
o nouă clismă.

Ai ajuns la clipa în care te întrebi ce înseamnă să
studiezi și să nu ajungi la Bompiani,
transmiterea scrisului stă în mâna moartă a baronilor,
cu sentimentul de inadecvare de a fi un Barattieri la Adua,
dintr-o dată apare expresia serioasă a unui Chihuahua.

Mona Frida zâmbește, Mona Frida zâmbește
și viața se transformă în Cirque du Soleil,
unde rolul animalului este reciproc
în anarhia unui cățel saturnal.

Mona Frida zâmbește, Mona Frida zâmbește,
vrei să strigi "Heil!" lui Berlusconi,
habemus Fridam, latră tare la Sfântul Petru
și salută Membrii Parlamentului ridicând piciorul din spate.

(*traducere: Constantin Severin*)

TINITUS

Vocația este o Cruciadă trans-inurbană
și tu, rătăcind, fără să ai nici măcar o banană,
căci secretul succesului este să strângi din dinți,
jucând în filmul Pulbere de stele.
Nu poți să auzi vocile lumii
pe un teritoriu distorsionat de zgomot de fond,
ajungând, ca un kulak, între o seceră și o nicovală
virtuale, ca în Macondo din O sută de ani de singurătate.

Călătorești, în transhumanță, cu un sentiment nepotrivit,
cutreierând lumea infernului ca un diavol bisulfuros,
pe cărbunii aprinși ai sociodramei actuale,
conștient că ești o molie, nu o flacăra.

Poate până la urmă vei descoperi ceva valoros,
Doamne, o idee,
precum Cervantes, în pădure, pe Don Quijote și Dulcinea,
care să te smulgă dintr-o existență mută,

astfel încât să simți bucurie și într-o urnă.

(traducere de Ion Calotă)

SOLDATUL NECUNOSCUȚ

Soldat, între cer și pământ,
pălărie pe cap,
uniformă aranjată ca un ou într-un coș,
ai mers repede, dihor vioi,
spre împrejurimile Caporetto.
Ai mășăluit vioi în aerul dimineții
în pofte tremurătoare de ardoare adulteră,
fără măcar în trecut să bănuiești
că vei fi victima unei crunte licitații a vieții;
ai mers repede, fără umbră de tristețe,
diluând îndoielile în necugetare,
în cei douăzeci de ani din viața ta amară
chemat să fii închis într-un sicriu.

(traducere de Daniela Toma)

UNDERGROUND

Clandestin, iubesc pe ascuns, și scriu pe ascuns
noaptea, ferit de farurile orbitoare ale unei lumi bolnave
de furie, invidie și beton armat.

Furtiv, iubesc pe ascuns și pe ascuns trăiesc
în interiorul anonim al unei camere,
sau în burta claustrofobică a unui birou
inventând revendicări,
împotriva bogaților, aroganților și săcăitorilor.

Sub pământ,
iubesc pe ascuns, și pe ascuns mă feresc
de trenurile succesului, - măgari deraiiați
sau mai degrabă, monștri ascunși de ceața excesului
a logoreei frățești de voi, greieri vorbitori.

Underground, eu rezist,
scoțând cu ciocanul
cuiile înfipte în mâinile unui Cristos,
îmbrățișându-și crucea, așteptând martiriul,
scuipându-vă în ochi versuri și picături de colir.

DEPUTATUL

Atunci în clasa a șaptea și deja condamnat la casă de
corecție
apoi aplicant pentru un loc în Montecitorio,
fiu al unei gospodine și a unui avocat din Sorrento
în cele din urmă s-a trezit membru al Parlamentului.

A mers înainte și înapoi prin salonul Transatlanticului
cu emoție
în cautarea, în final, a unui salariu decent,
sperând să o găsească pe Ciccioletta în dormitor,
ori cel puțin, în baie, să tragă ceva heroină.

Făcând lasou pe o gazdă cu meșesugul lui Buffalo Bill,
aranjând bătăi în genul lui Bud Spencer și Terence Hill,
s-au dus deja trei ore într-o zi fără să facă nimic și apoi
a prins rădăcini în camera de vizită
susținând acolo decrete emise în interesul buticarilor.

În altă zi, norocul său și-a cântat cântecul de lebadă,
Sediul recunoscut al Camorra a căzut victimă unui atac
cu bombă
plantată de Mișcarea Anarhică pentru Apărarea Șomerilor
și deputatul nostru, cu o bubuitură, a murit.

(traducere de Emanuel Pope)

